

Un dia el Minotaure va aconseguir sortir del laberint. Un deu que numia Dedu i era molt dulent i es pensava que el minotaure també ho era, li va cunsadir un desix.

- quin desig vols? - li va dir es deu as minotaure.
- vull sortir daqui dintra - va dir al minutura.

El deu va fer la seva poderosa magia i en un tres i no res, el minotaure va ser fora del laberint.

Pres va tenir molta gana. Com no trobava cap persona per menjar va anar a caçar. Va caçar a un conill. Quan el va menjar li va agradar tant que va decidir que a partir de aquell dia no menjaria mai més persones.

També va provar ses pastanagues ,mongetes,pomes ,peres, porros.... i va pensar

que en lo bones que eren aquestes coses... i casi casi va tornar vegetariana.

Mentre en Dèdal i n'Ícar.... Estaven passejant i de cop es van trobar amb el Minotaure...

Es van espantar i van començar a córrer cap a la casa d'Ariadna perquè volien que els ajudés a escapar del Minotaure i fer alguna cosa per matar el Minotaure.

Ariadna, Dèdal i Ícar van córrer cap al Palau del Rei Minos.

Li van dir que el Minotaure estava lliure, en aquest moment es van girar i van veure que el Minotaure estava allà al darrera mirant-los.

El Minotaure els va dir que no els faria res, que ell ja no menjava persones que havia tastat les verdures i eren molt bones.

Dèdal es va atrevir a parlar i li va preguntar:

-Com has sortit del laberint?

- Ha vingut el Déu Dedu i m'ha concedit un desig. Li he demanat sortir del laberint.

Al rei Minos se li va il.luminar la mirada... va pensar... Aquest Déu també me podria concedir un desig a jo...

El rei Minos diu: i qui és aquest Déu Dèdu?I on el puc trobar?

I el Minotaure li diu que en Déu Dèdu s'ha quedat al laberint.

Però el Minotaure havia dit una mentida... el que volia era que Minos es quedés tancat al laberint....

El volia tancar al laberint perquè el Minotaure odiava el rei Minos i el Minotaure volia ser el rei de Creta i esclavitzar a tota la gent del poble.

El Minos va anar cap al laberint i no se'n va adonar que el Minotaure l'estava perseguint. Un cop a dins del laberint el Minotaure tanca al Minos. Aleshores en Minos s'adona que li ha dit una mentida.

Dins el laberint, en Minos es va trobar un Deu bo, que li va preguntar:

- Qui ets tu? i què fas aquí?

I el Minos li contestà:

- Jo soc Minos, el rei de Creta!!!! I tu, qui ets?

- Jo soc un Deu bo- li va contestar- Vols que et concedeixi un desig?

- Sí, el poble està trist perquè el Minotaure no és del tot bo; ja no menja tantes persones, però no es porta del tot bé, i m'agradaria poder ajudar a la gent de Creta. Que em pots treure del laberint?

- Sí, ara mateix.

De cop en Minos, com per art de màgia es va trobar al cim d'una de les muntanyes més altes de l' illa. Allà, per casualitat estava descansant el deu Dedu. En Minos va aprofitar i li va demanar un altre desig:

- Hola Dedu, m'han dit que concedeixes desitjos i m'agradaria demanar-te'n un. Que podries tornar a empresonar el Minotaure al laberint?

- Això no ho puc fer, però et puc donar una espasa amb poders que farà que el guanyis. Ell em va enganyar i serà la meva venjança.- Va contestar.

Aleshores en Minos se'n va cap al palau on vivia el Minotaure i es va treure l'espasa per lluitar i va guanyar.. El Minotaure va morir i en Minos, amb l'ajuda de Dèdal i Ícar van enterrar el Minotaure dins el laberint.

En Minos es va fer el rei de Creta, va tornar al palau i va fer una festa, que va convidar a tota la gent del poble.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat...i aquesta història ja s'ha acabat.